

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз П 4/2024
12.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Татјане Вуковић, Бојане Пауновић, Мирољуба Томића и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у привредно-казненом поступку против окривљених N.A. KOBRA d.o.o. Београд, као окривљеног правног лица и АА, као окривљеног одговорног лица, због привредних преступа из члана 57. став 1. тачка 22) и став 2. и члана 57. став 1. тачка 1) и став 2. Закона о рачуноводству, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз 489/24 од 17.06.2024. године, поднет против правноснажних решења Привредног суда у Београду Пк 2875/23 од 18.01.2024. године и ПВК 8/24 од 12.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 12.09.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца Ктз 489/24 од 17.06.2024. године, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Привредног суда у Београду Пк 2875/23 од 18.01.2024. године и ПВК 8/24 од 12.02.2024. године и предмет враћа Привредном суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Привредног суда у Београду Пк 2875/23 од 18.01.2024. године, ставом првим, делимично је усвојен захтев браниоца окривљене АА, за исплату трошкова поступка у износу од 27.000,00 динара, док је ставом другим делимично одбијен захтев браниоца окривљене АА, за исплату трошкова поступка у износу од 22.500,00 динара и ставом трећим је наложено рачуноводству суда да износ од 27.000,00 динара, уплати на рачун АА наведен у изреци.

Решењем Привредног суда у Београду ПВК 8/24 од 12.02.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног одговорног лица, изјављена против решења Привредног суда у Београду Пк 2875/23 од 18.01.2024. године.

Против наведених правноснажних решења о трошковима поступка захтев за заштиту законитости је поднео Врховни јавни тужилац, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 1. и 2. у вези тачке 7) ЗКП у вези са ставом 2. из Тарифног броја 4. Тарифе о наградама и нужним издацима за рад адвоката, док из

образложења произлази да указује на повреду Тарифног броја 9. став 2. Тарифе о наградама и нужним издацима за рад адвоката, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијана решења и врати предмет на поновно одлучивање Привредном суду у Београду.

Врховни суд је, поступајући у у смислу члана 56. Закона о привредним преступима („Сл. гласник РС“, бр.101/2005), доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца браниоцу окривљеног одговорног лица, адвокату Милану Лукићу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног одговорног лица, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца је основан.

По налажењу Врховног суда, основано Врховни јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је доношењем побијаних правноснажних решења учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер су наведеним одлукама о трошковима кривичног поступка повређене одредбе члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и одредбе Тарифног броја 9. став 2. Тарифе („Сл. Гласник РС“ бр. 43/23).

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, између осталог, прописано је да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Закон о привредним преступима предвидео је у члану 56. да се, ако одредабама тог закона није другачије одређено, у поступку за привредне преступе сходно примењују одредбе ЗКП, између осталог, о трошковима кривичног поступка, о редовним правним лековима и о захтеву за заштиту законитости.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, која се примењује у конкретном случају на основу члана 56. Закона о привредним преступима, поред осталог, прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава суда.

Тарифним бројем 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 2. прописано је да адвокату за састављање осталих поднесака у поступку привредних преступа припада 50% награде из става 1. овог Тарифног броја.

Сходно изнетом, поднесак – захтев за накнаду трошкова којим је бранилац кога је окривљено одговорно лице ангажовало по пуномоћју, адвокат Милан Лукић захтевао накнаду трошкова кривичног поступка, представља поднесак, који се има третирати као „остали поднесци у поступку привредних преступа“, сходно ставу 2. Тарифног броја 9, за чије састављање адвокату припада 50% накнаде из Тарифног броја 9 став 1.

Из списка произлази да је бранилац окривљеног одговорног лица АА, поднео захтев за накнаду трошкова дана 25.10.2023. године, након што је дана 11.07.2023.

године привредно-казнени поступак обустављен према окривљеном одговорном лицу АА због привредног преступа из члана 57. став 1. тачка 22) и став 2. и члана 57. став 1. тачка 1) и став 2. Закона о рачуноводству, па је по оцени Врховног суда побијаним решењима морало бити одлучено и о овим трошковима привредно - казног поступка, а према Тарифном броју 9. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл.гласник РС“ бр. 43/23 од 26.05.2023. године), која се примењује од 03.06.2023. године.

Имајући у виду наведено, основано се поднетим захтевом Врховног јавног тужиоца указује да су побијана решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер Привредни суд у Београду, супротно цитираним одредбама Законика о кривичном поступку и Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, није досудио трошкове привредно - казног поступка окривљеном одговорном лицу АА на име награде браниоцу за састав захтева за накнаду трошкова кривичног поступка, јер исти представљају трошкове привредно - казног поступка о којима се одлучује у складу са одредбама члана 261. и 265. ЗКП.

Имајући у виду да је побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на шта се основано указује у захтевом за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца, то је Врховни суд усвојио као основан захтев, те списе предмета вратио Привредном суду у Београду на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди. У поновном поступку, суд ће имати у виду све примедбе из ове пресуде, те ће поступити по истима и с тим у вези утврдити висину награде и нужних издатака браниоца окривљеног одговорног лица АА, а у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Сходно изнетом, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић